

ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
กับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2*

THE RELATIONSHIP BETWEEN DIGITAL COMPETENCIES OF SCHOOL
ADMINISTRATORS AND SCHOOL CURRICULUM ADMINISTRATION
UNDER UTHAI THANI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

สุภัคสร ยิ้มเขียว¹ และ สกนชัย ชะนูนันท์²

Supaksorn Yimkheiw¹ and Skonchai Chanunun²

¹⁻² มหาวิทยาลัยนเรศวร

¹⁻²Nareasuan University, Thailand

Corresponding Author's Email: Supaksorny66@nu.ac.th and skonchaic@nu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 2) เพื่อศึกษาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 291 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการศึกษาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ 3) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01 ในระดับความสัมพันธ์สูง

คำสำคัญ: สมรรถนะดิจิทัล, การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา, ผู้บริหารสถานศึกษา

* Received 12 March 2025; Revised 18 April 2025; Accepted 25 April 2025

Abstract

The purposes of this research were 1) to study digital competencies of school administrators under Uthai thani primary educational service area office 2, 2) to study school curriculum administration, and 3) to study the relationship between digital competencies of school administrators and school curriculum administration. The sample group consisted of 291 administrators and teachers under Uthai thani primary educational service area office 2 in academic year 2024. The instrument was a questionnaire. The data were analyzed using mean, standard deviation, and Pearson's product-moment correlation coefficient.

The results showed that 1) the overall result of digital competencies of school administrators under Uthai thani primary educational service area office 2 was at a high level, 2) the overall result of school curriculum administration was at a high level, and 3) the result of the relationship between digital competencies of school administrators and school curriculum administration found that there was a positive correlation at a high level.

Keywords: Digital Competencies, School Curriculum, Administrator

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่สามารถสร้างสรรค์บุคคล สังคม และชาติให้เติบโตอย่างมั่นคงและยั่งยืน การศึกษาไม่เพียงแค่พัฒนาความรู้และทักษะ แต่ยังสร้างคุณค่าที่สามารถหล่อหลอมให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและมีความเข้าใจในสิ่งที่สำคัญ ในโลกยุคใหม่ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) อีกทั้งสำนักข่าวไทยโพสต์ (2567) ให้ความเห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นกล่องดำทางการศึกษาของไทย ที่ปัจจุบันได้ประสบกับปัญหาการปรับตัวเพื่อเผชิญหน้ากับสถานการณ์ในโรงเรียนที่มีบริบทต่างกัน และความซับซ้อนของงานที่ต้องทำหน้าที่ทั้งการเป็นครู และการเป็นผู้บริหารโรงเรียน ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีทักษะและสมรรถนะใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ตนเอง จะได้มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันในโลกยุคไร้พรมแดน (ทองทิพภา วิริยะพันธุ์, 2550) ทั้งนี้ สมรรถนะดิจิทัลในการพัฒนาการศึกษาที่สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลง จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเตรียมความพร้อมให้กับผู้บริหารสถานศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ (คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2561) สอดคล้องกับสุนันทา กุศลประเสริฐ (2565) ที่ให้ความหมายของสมรรถนะดิจิทัลไว้ว่า ความสามารถในการใช้ เข้าใจ และสร้างสื่อดิจิทัลที่

จำเป็นสำหรับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้ การพัฒนาตนเอง และสร้างการมีส่วนร่วมในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม ปลอดภัย มีจริยธรรม นอกจากนี้ การบริหารงานวิชาการถือว่าเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายของการศึกษา คือมีคุณภาพที่พึงประสงค์ ตามเป้าหมายของผู้บริหารสถานศึกษา คณะครูผู้ปกครอง และชุมชน (ฐานันท์ กันยา และพรทิพย์ สุริยาชัยวัฒน์ 2558) อีกทั้ง ดวงพร อ่อนน้อม (2560) ได้ให้ความสำคัญของการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาว่า การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาคุณภาพการศึกษา แต่ยังช่วยให้เกิดความเข้าใจในแนวทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตลอดจนสามารถจัดการทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการวิจัยของขวัญชนก แซ่ไคว่ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเมืองฉะเชิงเทรา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการ โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงมาก และยังสอดคล้องกับชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน (2564) ที่กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาเน้นการใช้สมรรถนะดิจิทัลผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการและบริหารหลักสูตรสถานศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในสังคมปัจจุบัน

จากรายงานผลการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ 2567 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 มีข้อเสนอแนะในการพัฒนาเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องพัฒนาครูให้จัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และให้มีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการยกระดับคุณภาพการเรียนการสอน ทั้งนี้ควรพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ทั้งระบบสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเตรียมผู้เรียนให้สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับสุรรัตน์ ยอดบุรี และ นิคม นาคอ้าย (2565) ที่ให้ความเห็นว่า หลักสูตรเปรียบเสมือนตัวกำหนดทิศทางของการศึกษาในการให้ความรู้ การถ่ายทอดวัฒนธรรม การเสริมทักษะ การปลูกฝังเจตคติ ค่านิยม และการส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนด้านต่าง ๆ เป็นแผนยุทธศาสตร์ของการศึกษาที่จะนำไปสู่ความสำเร็จที่ต้องการเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อสร้างและพัฒนาคน ซึ่งการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาจะช่วยกำหนดแนวทางการให้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ความประพฤติ ที่มีประโยชน์ต่อคนในสังคมของผู้เรียนได้

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 เพื่อเป็นแนวทางสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 และผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาไปปรับปรุง

นโยบายการปฏิบัติงาน เพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผลการดำเนินงานในสถานศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2
2. เพื่อศึกษาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

สมมติฐานการวิจัย

สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 มีความสัมพันธ์ทางบวก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการวิจัยได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 123 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 76 คน ครู 1,082 คน รวมทั้งสิ้น 1,158 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2, 2567)

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้เป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 291 คน จากการเปิดตารางคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) โดยผู้บริหารสถานศึกษาได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 76 คน และใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของครู จำนวน 215 คน

2. เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม เรื่อง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ วุฒิการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ทำงาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ประกอบด้วย 5 ด้าน ข้อคำถาม จำนวน 25 ข้อ มีรายละเอียด ดังนี้

1) ด้านการสื่อสาร การสร้างเครือข่ายดิจิทัล และการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ จำนวน 5 ข้อ 2) ด้านการรู้ดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยีอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 5 ข้อ 3) ด้านการพัฒนาสถานศึกษาให้พร้อมปรับตัวและเป็นองค์กรดิจิทัล จำนวน 5 ข้อ 4) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการและพัฒนางาน จำนวน 5 ข้อ และ 5) ด้านจรรยาบรรณและการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล จำนวน 5 ข้อ โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ประกอบด้วย 5 ด้าน ข้อคำถาม จำนวน 25 ข้อ มีรายละเอียด ดังนี้ 1) ด้านการเตรียมความพร้อมในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา จำนวน 5 ข้อ 2) ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา จำนวน 5 ข้อ 3) ด้านการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน 5 ข้อ 4) ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลหลักสูตร จำนวน 5 ข้อ และ 5) ด้านการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จำนวน 5 ข้อ โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

แบบสอบถามได้ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.67 จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ Cronbach (1990) โดยตอนที่ 2 สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.93 และตอนที่ 3 การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.97

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็นขั้นตอนดังนี้

3.1 ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ถึงผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

3.2 ส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมแบบสอบถาม ซึ่งมีการระบุวันรับแบบสอบถามคืนทั้งหมด 291 ฉบับ ถึงผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ในรูปแบบของเอกสารและ google form

3.3 ตรวจสอบจำนวนและความถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนซึ่งผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 291 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับคืนจำนวน 272 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เพื่อศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลค่าเฉลี่ยตามหลักเกณฑ์ของช่วงคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) 5 ระดับ

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.60 หมายถึง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.2 เพื่อศึกษาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลค่าเฉลี่ยตามหลักเกณฑ์ของช่วงคะแนน (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) 5 ระดับ

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.60 หมายถึง การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และใช้เกณฑ์ค่า r ตามเกณฑ์ของคูรี วงศ์รัตน์ (2560) โดยแปลความหมายได้ดังนี้

มากกว่า 0.90 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก

0.71 - 0.90 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

0.30 - 0.70 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

ต่ำกว่า 0.30 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

0.00 หมายถึง ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ในภาพรวมและรายด้าน แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมและรายด้าน

ที่	สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา	กลุ่มผู้ให้ข้อมูล (n = 291)		แปลผล	อันดับที่
		$\bar{x}$	S.D.		
1	ด้านการสื่อสาร การสร้างเครือข่ายดิจิทัล และการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้	3.85	0.85	มาก	5
2	ด้านการรู้ดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยีอย่างมีวิจารณญาณ	3.93	0.91	มาก	1
3	ด้านการพัฒนาสถานศึกษาให้พร้อมปรับตัวและเป็นองค์กรดิจิทัล	3.91	0.89	มาก	2
4	ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการและพัฒนางาน	3.90	0.84	มาก	3
5	ด้านจรรยาบรรณและการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล	3.89	0.82	มาก	4
รวม		3.89	0.86	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.89, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการรู้ดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยีอย่างมีวิจารณญาณ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.93, S.D. = 0.91) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาสถานศึกษาให้พร้อมปรับตัวและเป็นองค์กรดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.91, S.D. = 0.89) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการสื่อสาร การสร้างเครือข่ายดิจิทัล และการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x}$ = 3.85, S.D. = 0.85)

2. ผลการศึกษาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ในภาพรวมและรายด้าน แสดงดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ในภาพรวมและรายด้าน

ที่	การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา	กลุ่มผู้ให้ข้อมูล (n = 291)		แปลผล	อันดับที่
		$\bar{x}$	S.D.		
1	ด้านการเตรียมความพร้อมในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา	3.99	0.86	มาก	2
2	ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	3.98	0.86	มาก	4
3	การนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ	3.99	0.84	มาก	1
4	ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลหลักสูตร	3.97	0.81	มาก	5
5	ด้านการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.98	0.81	มาก	3
รวม		3.98	0.84	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.98, S.D. = 0.84) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.99, S.D. = 0.84) รองลงมา คือ ด้านการเตรียมความพร้อมในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.99, S.D. = 0.86) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลหลักสูตร ($\bar{x}$ = 3.97, S.D. = 0.81)

3. ผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ในภาพรวมและรายด้าน แสดงดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ในภาพรวมและรายด้าน

สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา (X)	การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา (Y)					
	ด้านการเตรียมความพร้อมในการบริหาร หลักสูตรสถานศึกษา (Y ₁)	ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา (Y ₂)	ด้านการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติอย่างมี ประสิทธิภาพ (Y ₃)	ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และ ประเมินผลหลักสูตร (Y ₄)	ด้านการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา (Y ₅)	การบริหารหลักสูตรสถานศึกษารวม (Y)
ด้านการสื่อสาร การสร้างเครือข่าย ดิจิทัล และการพัฒนานวัตกรรม การเรียนรู้ (X ₁)	.652**	.780**	.724**	.752**	.618**	.724**
ด้านการรู้ดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยี อย่างมีประสิทธิภาพ (X ₂)	.667**	.752**	.719**	.794**	.739**	.753**
ด้านการพัฒนาสถานศึกษาให้พร้อม ปรับตัวและเป็นองค์กรดิจิทัล (X ₃)	.650**	.727**	.708**	.782**	.700**	.732**
ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ บริหารจัดการและพัฒนางาน (X ₄)	.849**	.836**	.834**	.850**	.821**	.861**
ด้านจรรยาบรรณและการแก้ปัญหา ด้วยเครื่องมือดิจิทัล (X ₅)	.920**	.853**	.890**	.868**	.887**	.908**
สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษารวม (X)	.823**	.872**	.855**	.895**	.832**	.878**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (X) กับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา (Y) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01 ในระดับความสัมพันธ์สูง ($r = .878^{**}$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

ด้านการสื่อสาร การสร้างเครือข่ายดิจิทัล และการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง ($r = .724^{**}$) โดยมีความสัมพันธ์สูงสุดกับด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ($r = .780^{**}$)

ด้านการรู้ดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยีอย่างมีวิจารณญาณ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง ($r = .753^{**}$) โดยมีความสัมพันธ์สูงสุดกับด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลหลักสูตร ($r = .794^{**}$)

ด้านการพัฒนาสถานศึกษาให้พร้อมปรับตัวและเป็นองค์กรดิจิทัล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง ($r = .732^{**}$) โดยมีความสัมพันธ์สูงสุดกับด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลหลักสูตร ($r = .782^{**}$)

ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการและพัฒนางาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูง ($r = .861^{**}$) โดยมีความสัมพันธ์สูงสุดกับด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลหลักสูตร ($r = .850^{**}$)

ด้านจรรยาบรรณและการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกระดับสูงมาก ($r = .908^{**}$) โดยมีความสัมพันธ์สูงสุดกับด้านการเตรียมความพร้อมในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ($r = .920^{**}$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการรู้ดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยีอย่างมีวิจารณญาณ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาในปัจจุบันมีความจำเป็นในการเข้าถึงข้อมูลผ่านช่องทางดิจิทัลอย่างปลอดภัย พร้อมทั้งติดตามเทคโนโลยีอุบัติใหม่และนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยนิติ ญาณะ และคณะ (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวม อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรารุณ มุขกระโทก และกุลจิรา รักชนกร (2565) ได้ศึกษาเรื่องสมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

สระบุรี เขต 1 พบว่า สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

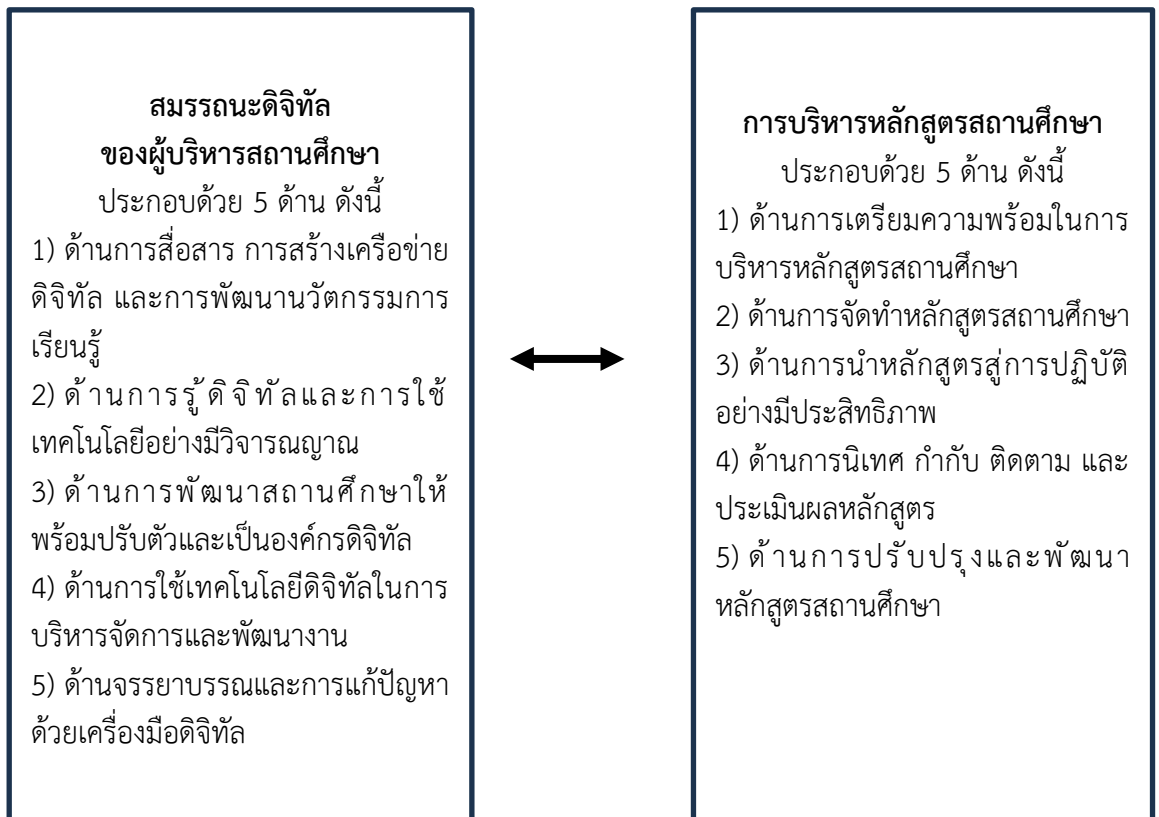
2. ผลการศึกษาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษามีกระบวนการในการจัดทำแผนการใช้หลักสูตรและจัดทำคู่มือหรือเอกสารประกอบหลักสูตร จัดหาปัจจัยและสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ครู พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน หน่วยงาน และองค์กรอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนการใช้หลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภกร จันทรเพ็ญ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ พบว่าการบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของชนัญญา พงษ์พิทักษ์ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร พบว่า การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาพิจิตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ในภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01 ในระดับความสัมพันธ์สูง ทุกด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาในปัจจุบันมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการในด้านต่างๆ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมจากผู้เรียน ครู และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการวางแผนและจัดการหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาเกิดผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อความต้องการของสังคม สอดคล้องกับแนวคิดของชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน (2564) ที่ให้ความเห็นว่า การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา เน้นการใช้สมรรถนะดิจิทัลผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการและบริหารหลักสูตรสถานศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในสังคมปัจจุบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของขวัญชนก แซ่ไคว่ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเมืองฉะเชิงเทรา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1 พบว่า สมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเมืองฉะเชิงเทรา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทราเขต 1 มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับนฤตม เองฉ้วน (2565) ได้ศึกษาเรื่อง

ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกัน

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ได้ข้อมูลจากการสังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากนักวิชาการต่างๆ ซึ่งเป็นองค์ความรู้ใหม่ ผู้วิจัยได้พิจารณาองค์ความรู้ใหม่ จำแนกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการสื่อสาร การสร้างเครือข่ายดิจิทัล และการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ 2) ด้านการรู้ดิจิทัลและการใช้เทคโนโลยีอย่างมีวิจารณญาณ 3) ด้านการพัฒนาสถานศึกษาให้พร้อมปรับตัวและเป็นองค์กรดิจิทัล 4) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการและพัฒนางาน และ 5) ด้านจรรยาบรรณและการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล และได้ข้อมูลจากการสังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากนักวิชาการต่างๆ ซึ่งเป็นองค์ความรู้ใหม่ ผู้วิจัยได้พิจารณากรอบแนวคิดเพื่อการวิจัย จำแนกเป็น 6 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการเตรียมความพร้อมในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา 3) ด้านการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ 4) ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลหลักสูตร และ 5) ด้านการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ดังภาพ

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ประกอบด้วย

1.1 ผลการศึกษาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 พบว่า ด้านการสื่อสาร การสร้างเครือข่ายดิจิทัล และการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและเครื่องมือออนไลน์ในการสื่อสารและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กระตุ้นให้ครูและนักเรียนร่วมกันสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อส่งเสริมการใช้ทรัพยากรดิจิทัล และพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ที่ตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนและชุมชน

1.2 ผลการศึกษาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 พบว่า ด้านการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลหลักสูตรมี ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศภายในโรงเรียน โดยให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดทำ การประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ แต่ละช่วงชั้น อีกทั้งสนับสนุน ส่งเสริม และให้คำแนะนำแก่ครูในการปรับปรุงกระบวนการ จัดการเรียนการสอน และจัดทำรายงานประเมินผลการใช้หลักสูตรที่ระบุจุดเด่น จุดที่ต้อง ปรับปรุง และแนวทางพัฒนา

1.3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับ การบริหารหลักสูตรสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 พบว่า ด้านการพัฒนาสถานศึกษาให้พร้อมปรับตัวและเป็นองค์กรดิจิทัลกับด้านการเตรียม ความพร้อมในการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำที่สุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การสร้างนวัตกรรม และการใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมวางแผนและกำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์เพื่อ การเปลี่ยนแปลงสู่องค์กรดิจิทัล สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในโลกดิจิทัล พร้อมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น ปรัชญาการศึกษา สภาพปัญหา ความต้องการของ ผู้เรียน ชุมชน และสังคม เพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรเป็นไปตามเป้าหมาย พร้อมทั้งพัฒนา บุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตร และศึกษาบริบทที่เปลี่ยนแปลง ของสังคม เทคโนโลยี และเศรษฐกิจ เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับอนาคตอยู่เสมอ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ประกอบไปด้วย

2.1 ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาในด้านการนำ หลักสูตรสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ดังนั้น ควรศึกษารูปแบบการบริหาร หลักสูตรสถานศึกษาสู่การปฏิบัติโดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาใน ปัจจุบันมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวางแผนและจัดการหลักสูตร สถานศึกษาเพื่อให้สถานศึกษาเกิดผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2.2 ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษากับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กันทางบวก ดังนั้น ควรศึกษา แนวทางการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตร สถานศึกษา เนื่องจากการบริหารหลักสูตรสถานศึกษา ใช้สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาในการบริหารจัดการเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนในสังคมปัจจุบัน

เอกสารอ้างอิง

- ขวัญชนก แซ่ไคว้. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะของผู้บริหารกับการบริหารงานวิชาการของกลุ่ม โรงเรียนเมืองฉะเชิงเทรา 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 1. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร การศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- คณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2561). แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา แห่งชาติเกี่ยวกับสมรรถนะดิจิทัลสำหรับคุณวุฒิระดับปริญญาตรี. หนังสือราชการที่ ศธ.0506(1)/22086. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- ชนัญฐา พงษ์พิทักษ์. (2566). แนวทางการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน. (2564). การพัฒนาหลักสูตร. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2560). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ฐาปนันท์ กันยา, พรทิพย์ สุริยาชัยวัฒน์. (2558). การบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 3. วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 10 (2), 28-35.
- ดวงพร อ่อนน้อม. (2560). การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์การศึกษา.
- ทองทิพา วิริยะพันธุ์. (2550). ทักษะผู้บริหาร. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: ดวงกมลสมัย.
- นฤตม เองฉ้วน. (2565). ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับ การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นิติ ญาณะ และคณะ. (2566). สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนัก บริหารงานการศึกษาพิเศษ จังหวัดเชียงใหม่. วารสารปัญญา, 30 (2), 33-41.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สวิริยาสาน.
- วรารุณี มุขกระโทก และกุลจิรา รักชนคร. (2565). สมรรถนะด้านดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

- การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1. วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 6(17), 68-79.
- ศุภกร จันทร์เพ็ญ. (2565). แนวทางการบริหารหลักสูตรในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สำนักข่าวไทยโพสต์. (2567). ผอ.โรงเรียน 'กลองดำการศึกษาไทย จุดอ่อนขาดภาวะผู้นำทางวิชาการ. เรียกใช้เมื่อ 17 กุมภาพันธ์ 2568 จาก <https://www.thaipost.net/news-update/512694/>
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2. (2567). รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี 2566. อุทัยธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สุนันทา กุศลประเสริฐ. (2565). การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุรรัตน์ ยอดบุรี และนิคม นาคอ้าย. (2565). การศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1. Journal of Roi Kaensarn Academi, 7 (1), 289–303.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30 (3), 607-610.
- Cronbach, L. J. (1990). Essentials of Psychological Testing. (5th ed.) Harper & Row.